կ'ուզէ զայն ի նպաստ ազգին գործածել։

Այս թուղթին կցուած է դաւանութեան և հնազանդութեան կեղծուած թուղթ մըն ալ, նենգ միջոցներով եւ ապահովաբար խարդաւանքով ձեռք բերուած, որպէսզի շահագործուի (տե՛ս, Պալճեան, Նոյն էջ 160 և 302–313, Դարանաղցի էջ 380–381)։

Հռոմ երթալու հրաւէրին, Ազարիա իր աթոռէն բաժնուիլն անկարելի համարելով «Ճորովեցայ (սարիպուիլ) կ'ըսէ, ի յընտրել եւ յուղարկել ի յիմ անձին տեղն իմ զրով վկայութեամբն զիմ եղբայր վարդապետն Յովհաննէս եպիսկոպոսն հասկացող եւ քարոզող եւ պարկեշտ վարուք ճգնութեամբ ի փոքունց»։

Իսկ Տոմարի ընդունելութեան համար սա շատ իմաստուն պատասխանը կուտայ։ «Նմանապէս եղոյց մեզ Պարոնտէրն Սիրոնայ եպիսկոպոսն զդառնալ տարոյն եւ վասն նորոգման տումարից, եւ զպատճառից. բայց մեք միայն ոչ կարեմք խախտել յառաջ քան զայլ ազգիք, վասն զի առ-ՀԱՄԱՅՆ ԼԻՆԷԱ+ ԸՄԲՌՆԷԱԼ է ՅԱՆՕՐԷՆԱՑ ԼԻ ՀՈՌԻՆ ԱՐԱՐԷ+ ԸՆԴ ՖՐԱՆԿԱՑ ԵՎ ՈՒՆԷՄ+ ԳԷՐ+, ՈՐ ԽՕՍԷՆ ԱՅՍ ՊՈՍՄԱՐԷՑ, արարաք մեզ Վէրիր զասացեալ վարդապետն Յովհաննէս եպիսկոպոսն, որ ուսանիցի զաւ զայս տումարեղկնս, բայց մեր ազգին տումարեղին ուղարկեցեք, զի ամենեքին ուսանիցեմք եւ մեք